

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑. สภาพทั่วไป

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ ติดฝั่งทะเลอันดามันมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง สงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๓๒๓,๕๘๖ คน ชาย ๑๖๐,๙๒๖ คน หญิง ๑๖๒,๖๖๐ คน จำนวนครัวเรือน ๑๐๔,๒๘๑ ครัวเรือน ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๗๖.๗๗ ศาสนาพุทธร้อยละ ๒๓.๐๒ และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ ๐.๒๑ มีวัด ๔๑ วัด ที่พิภสงฆ์ ๓๑ แห่ง มัสยิด ๒๓๖ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๓ แห่ง ศาลเจ้า ๓ แห่ง ศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๓ ศูนย์ ศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (ศูนย์ตาดีกา) ๒๐๘ ศูนย์ มีพระภิกษุ ๓๗๐ รูป สามเณร ๔๔ รูป

๒. การเมืองการปกครอง

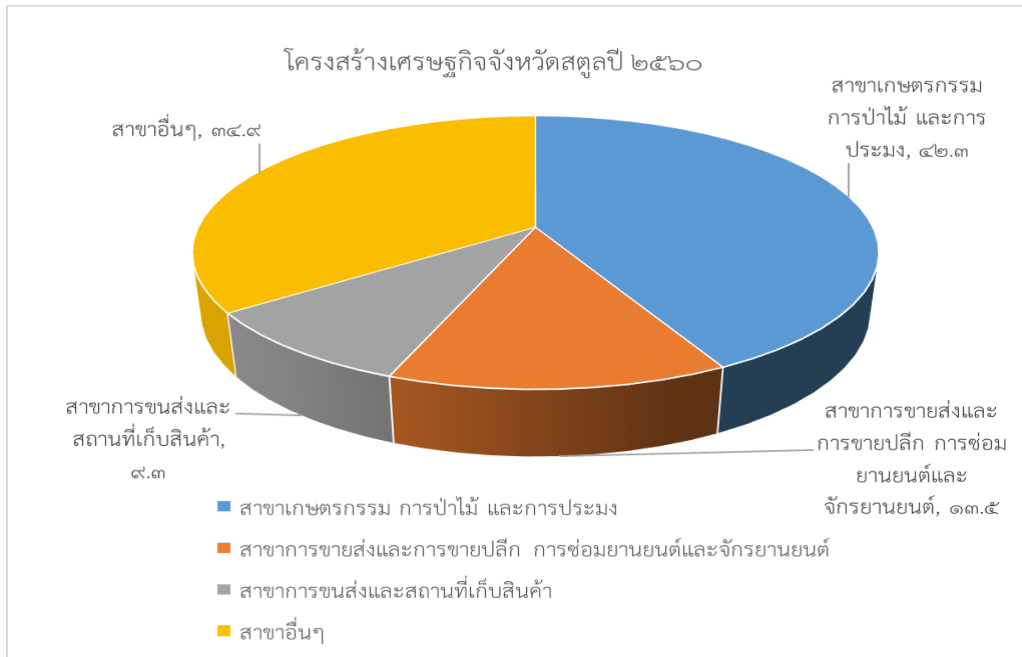
แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๒๘๐ หมู่บ้าน มีหน่วยงานส่วนภูมิภาค ๓๓ หน่วยงาน ส่วนกลาง ๕๓ หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ ๑๓ หน่วยงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง ๗๗ ชุมชน

๓. เศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๒.๓ สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาการขายส่งและการขายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๕ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้ามีสัดส่วนร้อยละ ๙.๓ และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๓๔.๙ ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล (GPP AT CURRENT MARKET PRICES) ปี ๒๕๖๐ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๖,๕๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็น ร้อยละ ๒.๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) และมีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับ ๕ ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน สำหรับอัตราขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๖ ในปีที่ผ่านมา รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี ๒๕๖๐ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ ๑๒๙,๕๖๕ บาท เป็นลำดับที่ ๗ ของภาคใต้และลำดับที่ ๒๘ ของประเทศ โดยมีมูลค่าสูงกว่าปีที่ผ่านมาประมาณ ๗,๔๔๓ บาท

หากพิจารณาในภาพรวมโครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลในอดีตขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรเป็นหลัก แต่ในปี ๒๕๕๘ โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสตูลเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรเป็นภาคบริการ ซึ่งในปี ๒๕๖๐ มีสัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจดังนี้ ภาคบริการสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๔๗.๓ ภาคเกษตรมีสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ ๔๒.๔ และภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๓ โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ของเกษตรกรรมมาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลเช่นทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาแนวโน้มจะเห็นได้ว่าภาคการเกษตรตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และปรับตัวดีขึ้นในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ สำหรับสัดส่วนในด้านอุตสาหกรรมมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ในขณะที่สัดส่วนของภาคบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดสตูลเริ่มมีการขยายตัวของธุรกิจด้านการค้าส่ง ค้าปลีก การโรงแรม การท่องเที่ยวมากขึ้น

ภาพแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูลปี ๒๕๖๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๕ การเกษตรกรรม

▶ การเพาะปลูก

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรทั้งสิ้น ๗๓๓,๑๖๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๘ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมส่งเสริมการเกษตร ทั้งสิ้น ๔๖,๓๘๕ ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูลอันดับ ๑ ได้แก่ ยางพารา มีเนื้อที่ปลูก ๕๖๖,๓๘๒ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๔,๓๘๓ ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ปลูก ๑๒๘,๐๗๕ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๙๑๔.๗๘ ล้านบาท ข้าวมีเนื้อที่ปลูก ๑๘,๑๙๐ ไร่ คิดเป็นมูลค่าผลผลิตประมาณ ๑๐๒.๒๗ ล้านบาท และไม้ผลซึ่งลักษณะสวนจะเป็นสวนไม้ผลแบบผสมผสาน มีการปลูกไม้ผลในสวนหลายชนิด เช่นลองกอง เนื้อที่ปลูก ๓,๐๔๙ ไร่ ,ทุเรียนเนื้อที่ปลูก ๒,๓๕๕ ไร่ ,เงาะ เนื้อที่ปลูก ๑,๒๗๘ ไร่ ,มังคุด เนื้อที่ปลูก ๑,๘๒๗ ไร่ และจำปาตะ เนื้อที่ปลูก ๑,๒๘๖ ไร่ เป็นต้น

▶ การประมง

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล และพื้นที่น้ำจืด มีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ในการผลิตสินค้าด้านการประมง จังหวัดสตูล มีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๖๒ มูลค่าทั้งสิ้น ๔,๔๖๗.๓๕๓ ล้านบาทโดยสาขาที่มูลค่าสูงสุด ๓ อันดับแรก คือการประมงพาณิชย์ ๑,๘๕๙.๓๔ ล้านบาท รองลงมาคือ การประมงพื้นบ้าน ๑,๑๓๔.๒๘ ล้านบาท และการเลี้ยงกุ้งทะเล ๘๘๕.๕๔๘๓ ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตจากการประมงทะเลพาณิชย์และการประมงพื้นบ้านเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๑ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๓.๖๘

▶ ปศุสัตว์

จังหวัดสตูล มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๑,๓๖๔ ครัวเรือน เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมควบคู่กับการทำการเกษตรอย่างอื่น เช่น สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ นาข้าว เป็นต้น

จังหวัดสตูลได้มีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยจัดให้มีหน่วยผสมเทียมของกรมปศุสัตว์ จำนวน ๗ หน่วย สำหรับบริการผสมเทียมโคเนื้อ แพะเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ (โค) จำนวน ๑ แห่ง โรงฆ่าสัตว์เล็ก (สุกร) จำนวน ๑ แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก จำนวน ๒ แห่ง และสถานีกักกันสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง

การอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๔,๕๕๗.๘๑ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕,๐๕๔ คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น

อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่

(๑) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปไม้ยางพารา ทำวงกบ ประตูหน้าต่าง ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๗ โรงงาน เงินลงทุน ๖๕๓.๔๕ ล้านบาท คนงาน ๑,๔๘๔ คน

(๒) อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR ๒๐ และยางผสม (Compound Rubber) ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๔ โรงงาน เงินลงทุน ๘๘๒.๓๑ ล้านบาท คนงาน ๔๗๓ คน

(๓) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การสกัดน้ำมันปาล์ม การทำอาหารทะเลกระป๋อง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๓ โรงงาน เงินลงทุน ๔๓๓.๙๙ ล้านบาท คนงาน ๑,๗๕๕ คน

การพาณิชย์

ส่วนใหญ่เป็นการค้าส่งและค้าปลีกในสาขาเกษตรกรรมที่เกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตร และเนื่องจากจังหวัดสตูล มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย จึงมีการค้าชายแดนระหว่างไทย – มาเลเซีย โดยมีช่องทางผ่านเข้า – ออก ๒ ช่องทาง คือ ด้านศุลกากรสตูล และด้านศุลกากรวังประจัน

ดุลการค้าปี ๒๕๖๒ ขาดดุล ๒๑๒.๒๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ เท่ากับ ๙.๗๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๙ (ปี ๒๕๖๑ ขาดดุล ๒๐๒.๔๘ ล้านบาท)

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ปลาเบญจพรรณ, ปลาทุลั้งแช่เย็น, อีสุกีสสร้าง, กุ้งขาวแช่เย็น, หอมแดง/หัวเล็ก, ปลาโอทั้งตัวแช่เย็น, ชาเขียวผงปรุงสำเร็จ, บุหรี่ซิการ์เรต, อาหารเสริม(สัตว์)และอวนเก่าใช้แล้ว

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ปลาเบญจพรรณ, ปลากระพงขาวแช่เย็น, ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม, ปลาลิ้นหมาแช่เย็น, หอยแครงมีชีวิต, หอมหัวใหญ่, แมงดาทะเลแช่เย็น, กระเทียม, เครื่องบีบเมล็ดในปาล์มพร้อมอุปกรณ์ครบชุด และเพลापุ้ง

การท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงาม มีความโดดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องฤดูกาลในการท่องเที่ยวก็ตาม แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของท่องเที่ยวภายในจังหวัดสตูลมากนัก ดังนั้นการท่องเที่ยวของสตูลยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งตลาดหลักยังคงเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปยังเกาะตะรุเตา และบางส่วนใช้จังหวัดสตูลเป็นทางผ่านไปยังเกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย ในปี ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยว รวมทั้งสิ้น ๑,๕๔๙,๘๘๐ คน สามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดประมาณ ๙,๒๓๘.๔๒ ล้านบาท ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสตูล (คฤหาสน์กูเต็น) มัสยิดกลางประจำจังหวัด อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เกาะอาดัง

เกาะหลีเป๊ะ น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธาราสวรรค์ ถ้ำเจ็ดคต ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเลสเทโกดอน ปราสาทหินพันยอด เป็นต้น

เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโก ได้ประกาศให้อุทยานธรณีสตูล ซึ่งเป็นอุทยานธรณีแห่งแรกของประเทศไทย เป็นสมาชิกเครือข่ายอุทยานธรณีโลก Satun UNESCO Global Geopark ทำให้ประเทศไทยได้แหล่งอุทยานธรณีโลกจาก UNESCO แหล่งแรกของประเทศ แห่งที่ ๕ ของอาเซียน ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งธรณีของจังหวัดสตูล และนี่คือการเริ่มต้นในเวทีโลกที่จะต้องทำต่อไปเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน

☞ ผลិតภัณฑ์ OTOP

ผลิตภัณฑ์เด่นระดับจังหวัด Provincial Star OTOP (PSO) ๕ ผลิตภัณฑ์ สินค้าเด่น ๕ ประเภท ๑) แยมเมล่อน อำเภอกงหรา ๒) กาแฟพื้นเมือง อำเภอมะนัง ๓) เครื่องประดับมุก อำเภอกงหรา ๔) เต่าทะเลมะพร้าว อำเภอลงขัน ๕) น้ำมันไหล อำเภอกงหรา

มูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและ OTOP ในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑,๓๑๔,๙๒๑,๐๐๖ บาท ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๔. สังคมและวัฒนธรรม

● แรงงาน

สถานการณ์แรงงานของประชากรจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๒ พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๕๑,๙๖๒ คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๑๔๙,๒๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๒๔ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ทั้งหมด ขณะที่ผู้ว่างงาน จำนวน ๒,๖๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๖ และกำลังแรงงานรอฤดูกาล จำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕ สำหรับผู้มีงานทำ ๑๔๙,๒๙๒ คน ในภาคเกษตรกรรม ๗๐,๔๑๕ คน (ร้อยละ ๔๗.๑๗ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน ๗๘,๘๗๗ คน (ร้อยละ ๕๒.๘๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมสูงสุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑) สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน ๒๕,๗๔๗ คน ๒) สาขาการผลิต จำนวน ๑๐,๗๖๔ คน ๓) สาขาโรงแรมและอาหาร จำนวน ๙,๙๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๕ ๗.๒๑ และ ๖.๖๔ ของจำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรทั้งหมด ตามลำดับ สำหรับสาขาการทำเหมืองแร่ เหมืองหินมีผู้ทำงานน้อยที่สุด จำนวน ๗๓ คน คิดเป็น ร้อยละ ๐.๐๕

จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจังหวัดสตูล มาตรา ๔๐ ณ เดือนธันวาคม ปี ๒๕๖๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๒ ของจำนวนแรงงานนอกระบบในจังหวัดทั้งหมด

● การศึกษา

จังหวัดสตูล มีการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ครอบคลุมตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับการศึกษาตลอดชีวิต ทั้งในรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม ทัวถึง ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งในพื้นที่ของจังหวัดสตูลมีหน่วยงาน/สถาบันที่จัดการศึกษาทั้งสิ้น ๑๑ หน่วยงาน แบ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๖ หน่วยงาน และนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๕ หน่วยงาน มีสถานศึกษา จำนวน ๕๘๔ สถานศึกษา จำนวนผู้เรียนทั้งสิ้น ๙๕,๓๗๓ คน

ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET และ I-NET ของสถานศึกษาในจังหวัดสตูล ค่าคะแนนรวมยังน้อยกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศอยู่เล็กน้อย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

● สาธารณสุข

จังหวัดสตูล มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไป(๑๘๖ เตียง) ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน (๙๐ เตียง) ๑ แห่ง (๓๐ เตียง) ๕ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๕๕ แห่ง และ ศูนย์สุขภาพชุมชน ๔ แห่ง จังหวัดสตูลไม่มีโรงพยาบาลเอกชน มีแต่สถานบริการที่ให้บริการในคลินิกเวชกรรม ทันตกรรม และร้านขายยา (คลินิกแพทย์ ๓๓ แห่ง คลินิกทันตกรรม ๑๔ แห่ง การพยาบาลและผดุงครรภ์ ๒๗ แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย ๑ แห่ง และร้านขายยา ๖๓ แห่ง (ขายยาแผนโบราณ ๙ แห่ง)

อัตราส่วนของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อประชากรของจังหวัดสตูล ในภาพรวม พบว่า แพทย์ (๑: ๔,๑๙๓) , ทันตแพทย์ (๑: ๘,๖๑๒) ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในขณะที่เภสัชกร และพยาบาลอัตราส่วนใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด

● สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีการจับกุม ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๒ จำนวน ๔,๓๕๑ คดี ด้วยยาที่แพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดสตูล อันดับ ๑ ยาบ้า คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๔ อันดับ ๒ กระท่อม คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔๑ อันดับ ๓ ไอซ์ คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๕ อันดับ ๔ กัญชา คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๕ และ อันดับ ๕ ยาแก้ไอ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๔

สถานการณ์ยาเสพติดจังหวัดสตูล พื้นที่ที่ยังคงมีการนำเข้ายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ พืชกระท่อม ไอซ์ และเฮโรอีน ส่วนใหญ่เป็นพืชกระท่อม ซึ่งรูปแบบการนำเข้ายังคงเป็นรูปแบบการนำเข้ามาพร้อมตัวบุคคล และการซุกซ่อนในยานพาหนะ ทั้งรถยนต์ เรือประมง โดยพื้นที่ที่มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด และสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะใช้ช่องทางด้านศุลกากร และตามช่องทางธรรมชาติในพื้นที่ชายแดนที่มีอาณาเขตติดกับประเทศมาเลเซีย

กลุ่มเป้าหมายหลักยังคงเป็นกลุ่มเด็ก เยาวชน และมีการกระจายไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ มากขึ้น เช่น กลุ่มนักเรียน นักศึกษา กลุ่มผู้ทำงานรับจ้าง หรือกลุ่มว่างงาน

๕. สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล

พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดสตูล

พื้นที่ป่า จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของ น้ำทะเลกรณีไม่นับส่วนที่เป็นน้ำทะเล มีเนื้อที่ ๑,๕๔๙,๓๖๓ ไร่) หรือเท่ากับ ๓,๐๑๙.๓๗ ตารางกิโลเมตร มีสภาพป่าที่มีความหลากหลายทั้งป่าบกและป่าชายเลน มีพื้นที่ป่าตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี ทั้งสิ้นจำนวน ๘๗๙,๓๕๕.๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๙ ของพื้นที่จังหวัด ปี ๒๕๖๐ พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๙.๕๑ (๗๔๕,๕๘๕.๗๗ ไร่) ต่อมาใน ปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๙.๙๙ (๗๕๔,๗๔๒.๗๗ ไร่) แบ่งออกเป็นป่าบก (ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๓ ป่า ป่าไม้ถาวร ๑ ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง) เนื้อที่รวมประมาณ ๕๕๖,๖๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๙ ของพื้นที่จังหวัด และป่าชายเลน (ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ๕ ป่า ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งบางส่วนซ้อนทับป่าสงวนแห่งชาติ) ป่าชายเลน ๕ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ จำนวน ๓๒๒,๗๐๕.๗๖ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๐ ของพื้นที่จังหวัด

ทรัพยากรน้ำ

๑. ลำน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ คลองละงู คลองมาบัง คลองบาราเกต คลองลำโลนน้อย
๒. แหล่งน้ำ จำนวน ๑,๐๔๖ แห่ง ประกอบด้วย แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน ๑๙๙ แห่ง แหล่งน้ำเอกชน จำนวน ๗๗๖ แห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ จำนวน ๗๑ แห่ง
๓. ฝาย จำนวน ๒๘ แห่ง

น้ำเพื่อการเกษตร

แหล่งน้ำชลประทานที่มีอยู่ในจังหวัดประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการชลประทาน ขนาดกลางโครงการชลประทานขนาดเล็ก ,โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย – มาเลเซีย ,โครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ,สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ที่สร้างแล้วเสร็จถึงปัจจุบันจำนวน ๑๔๒ แห่ง สามารถ กักเก็บน้ำได้ประมาณ ๓,๑๐๐,๐๐๐ ลบ.ม. และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการชลประทานทั้งสิ้น ๑๒๘,๙๖๐ไร่

โครงการชลประทานขนาดกลาง ๓ โครงการ ประกอบด้วย

๑. โครงการฝายตุสน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดนพื้นที่ ๓๒,๐๒๕ ไร่
๒. โครงการประตุน้ำบายน้ำบาโรย ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู พื้นที่ ๓,๑๒๐ ไร่
๓. โครงการฝายคลองท่าแพ ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๑๒,๗๖๕ ไร่

จังหวัดสตูลมีปัญหาการขาดแคลนนํ้าเพื่อการอุปโภค บริโภค และในการสนับสนุน การท่องเที่ยว สำหรับการขาดแคลนนํ้าเพื่อการเกษตรมีน้อยถึงปานกลาง เฉพาะพื้นที่ที่มีการทำนา การพัฒนา เมืองและชุมชนขาดควบคุมและการวางแผนอย่างเหมาะสม มีการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางนํ้าต่าง ๆ การถมที่ดิน ในพื้นที่แก้มลิงธรรมชาติ ซึ่งเป็นเหตุให้มีพื้นที่กักเก็บนํ้าและทางระบายนํ้าลดลง แม้จะมีการก่อสร้าง ท่อ ลอดแล้วแต่ก็ยังมีไม่มากพอ หรือมีขนาดเล็กเกินไปที่จะระบายนํ้าได้ทัน รวมทั้งระบบเก็บกักนํ้าและ ชะลอนํ้าหลากในกลุ่มนํ้าก่อนที่จะไหลเข้าสู่เขตเมืองและชุมชนมีไม่เพียงพอ

ขยะมูลฝอย

มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดสตูล วันละ ๓๐๔.๖๒ ตัน รวม ๑๑๑,๑๘๗.๖๒ ตัน/ปี (คำนวณภายใต้ฐานประชากรกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี ๒๕๖๒ และอัตราการเกิดขยะมูลฝอย เฉลี่ยระดับเทศบาลเมือง ๑.๑๕ กิโลกรัม/คน/วัน เทศบาลตำบล ๑.๐๒ กิโลกรัม/คน/วัน และองค์การบริหาร ส่วนตำบล ๐.๙๑ กิโลกรัม/คน/วัน) แบ่งเป็นขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาล จำนวน ๗ แห่ง ๒๕,๐๓๑ ตัน/ปี และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง ๘๖,๑๕๖.๖๒ ตัน/ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๑ และ ๗๗.๔๙ ตามลำดับ ขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดสตูล มีแนวโน้มสูงขึ้นตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

๖. โครงสร้างพื้นฐาน

► การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ระหว่างอำเภอ และระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทางหลวงที่อยู่พื้นที่จังหวัดสตูล มีทั้งสิ้น ทั้งหมด ๑๑ สายทาง ๑๓ ตอนควบคุม ระยะทางรวม ๑๙๙.๙๒๘ กิโลเมตร โดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่

๑. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ สายยন্ত্রการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทางไป ยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษมที่สี่แยก คูหา เขตอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตร
๒. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๖ สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด สตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ ๑๔๐ กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

โครงข่ายทางหลวงชนบทสายรองในพื้นที่จังหวัดสตูล ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งได้กระจายตามพื้นที่ในอำเภอต่าง ๆ มีจำนวน ๓๕ สายทาง ระยะทางรวม ๕๕๐.๘๕๖ กิโลเมตร สายทาง ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓๕ สายทาง ระยะทางรวม ๕๕๐.๘๕๖ กิโลเมตร

▶ **การประปา** มีที่ทำการประปา ๒ แห่ง คือ อำเภอเมือง และอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา ๔ แห่ง คือ อำเภอควนโดน ตำบลวังประจัน อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า

▶ **การไฟฟ้า**

จังหวัดสตูล มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้บริการ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล
๒. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอละงู
๓. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอควนกาหลง
๔. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอท่าแพ
๕. สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอทุ่งหว้า

ปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าให้หมู่บ้านในเขตจังหวัดครอบคลุมทุกอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน มีครัวเรือนที่ใช้กระแสไฟฟ้าจำนวน ๑๐๔,๒๖๓ ครัวเรือน

๗. การคมนาคมติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

จังหวัดสตูลมีช่องทางด่านศุลกากรติดกับประเทศมาเลเซีย (รัฐเปอร์ลิส, รัฐเคดาห์) ทั้งทางบกและทางน้ำ ประกอบด้วย ด่านถาวร ๒ ด่าน คือ ด่านศุลกากรสตูล (ด่านท่ามะลิ) ติดกับประเทศมาเลเซีย เส้นทางทะเล ผู้ประกอบการสตูลส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขนส่งไปยังท่าเรือปีนัง และส่งต่อไปประเทศอินโดนีเซีย จีน และประเทศอื่นๆ ตั้งอยู่ที่ ตำบลท่ามะลิ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เวลาเปิด - ปิดด่าน ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย) ด่านศุลกากรวังประจัน เส้นทางถนน ติดกับด่านวังเกลียน รัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เวลาเปิด - ปิดด่าน ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)

๘. วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูลู่อาเซียน”

- **นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้**

นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. **เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ** หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างพฤติกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล

สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณี
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

๒. **อุทยานธรณีโลก (UNESCO Global Geopark)** หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่ง

ท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยเฉพาะการสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่จังหวัดและชุมชน จากการได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (UNESCO Global Geopark) พัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ทั้งเชิงนิเวศป่าเขา ทางทะเล อุทยานธรณีโลก และการท่องเที่ยวชายแดน

๓. เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชน ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าขายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างสรรคนวัตกรรมด้านการบริการเพื่อรองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะและมีความสามารถในการแข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน มีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ สินค้าและบริการ และกระบวนการผลิตและบริการในสินค้า Geopark สู่อุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชน บนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง การที่จังหวัดस्तูลเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ที่เข้มแข็ง ความเหลื่อมล้ำลดลง ประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติเพิ่มขึ้น ชุมชน และท้องถิ่นสามารถพัฒนาสู่การพึ่งตนเอง สามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น ระบบประชาธิปไตยระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ภาครัฐมีระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล ทันสมัย บุคลากรภาครัฐมีคุณภาพ และคุณธรรม ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานภาครัฐของจังหวัด

๙. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีस्तูลแบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุล และยั่งยืน
๓. การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๐. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ตามแผนพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมของประชาชนในจังหวัด โดยการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการเกษตร และส่งเสริมการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางทะเล
๒. ยกระดับมาตรฐานด้านการจัดการของอุทยานธรณีโลกस्तูล และสามารถบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในพื้นที่ได้อย่างสมดุล และยั่งยืน
๓. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชนสังคมพหุวัฒนธรรมที่รักสงบ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง